

стільки українців, опитаних агентством «IFAK Ukraine», у 2012 рік дивляться з оптимізмом (оптимістичні у прогнозах на майбутній рік), не поділяють настрою співвітчизників 36% респондентів.

П'яна лучанка впала в річку з 10-метрової кручі

До служби порятунку «101» міста Луцька зателефонував чоловік і повідомив, що неподалік від його дому в невеличку річку з 10-метрової кручі впала жінка. Він спробував самотужки винести її на берег, але не зміг. Працівники чергової варті спустилися з кручі, витягли напівпритому жінку з холодної води, доправили її на берег і передали до рук медиків. За словами лікарів, потерпіла перебувала у стані алкогольного сп'яніння.

На Волині майже дві сотні дітей-сиріт не матимуть де жити

Найкраще триває робота з забезпечення житлом дітей-сиріт у Ковельському районі. Практично не працюють над вирішенням цієї проблеми в Іваничівському, Маневицькому, Рожищенському та Шацькому районах. Про це повідомила начальник обласної служби у справах дітей Алла Оніщук. Чиновниця також розповіла, що з 1886 дітей-сиріт, які проживають на території області, мають житло 287 осіб, за 1410 закріплене право на успадкування житла, а от для 181 дитини власна домівка залишається лише мрією.

На свято Воздвиження Хреста Господнього ікона замироточила

Крапельки мира спалили від лиця й одержи Богородиці

Тисячі відпочивальників улітку їдуть на озеро Світязь покупатися у його цілющій воді, позасмагати, прогулятися лісовими стежками. Однак мало хто знає, що на березі цієї голубої перлини у глибині села стоїть давня святина — Петропавлівський чоловічий монастир. Про його історію, а також чудотворні ікони храму та випадки зцілення «Відомостям» розповів настоятель цього монастиря отець Арсеній.

З його слів дізналися, що храм має правдавню історію, на його місці колись була дерев'яна церква, яка у 1834 році згоріла від недопаленої свічки.

— На той час село Світязь було невеликим, і люди не мали змоги збудувати храм, тому вирішили звести невелику каплицю, — оповідає священник. — Біля каплиці з часом було побудовано приходський дім, у якому жив батюшка та знаходилася церковно-приходська школа. У 1846 році граф Францішек-Ксаверій Браницький вирішив прославити Бога, побудувавши три православні храми. Один — у нашому селі Світязь, другий — у селищі міського типу Шацьк, третій — у селищі Головно Любомльського району.

Отець Арсеній просить звернути увагу на іконостас, який зберігся з тих часів, а особливо на головну святиню монастиря — Почаївську ікону Божої Матері. На Покрову (саме в цей день ми завітали до святої обители) біля царських воріт її опускають для поклоніння прихожан.

— Дев'ять із половиною років тому 27 вересня — на свято Воздвиження Хреста Господнього, — веде оповідь отець Арсеній, — ми побачили, що вона замироточила. За склом з'явилися крапельки мира, що спалили від лиця й одержи Богородиці, обличчя й рук младенця Христа. Наступного дня я зателефонував до нашої найвищої духовної влади. Була створена епархіальна комісія на чолі з тодішнім правлячим єпископом Симеоном, яка засвідчила факт мироточення.

Сьогодні біля ікони висить безліч золотих прикрас: ланцюжків, хрестиків, кулонів. Це дарунки від

людей, які отримали тут благодатну допомогу та зцілення. Священник розповів, що найперший дар — хрестик — приніс тутешній чоловік.

— Це було в одному селі Шацького району напровесні, — розповідає цю незвичайну історію настоятель. — Чоловік допомагав сусідці по господарству. І, як прийнято в селі, жінка вирішила віддячити йому, нагодувавши обідом. Але після цього чоловік відчув, що з ним коїться щось неладне: всередині почали кричати різні голоси, узялася мучити якась нечиста сила. Він звернувся до лікарів, однак ті лише розвели руками. Хтось порадило помолитися перед нашою святиною. Коли чоловік підійшов, нечисті духи у нього закричали: «Не заходь туди, бо помреш!». Він же подумки відповів: «Коли вже мені помирати, то краще на святому місці». Під час молебню, розповідає батюшка, одержимому було дуже зле, він навіть знепритомнів, і родичам довелося відвезти його додому. Проте на ранок чоловік прокинувся цілком здоровим.

Узагалі, каже священник, усі випадки зцілення чимось подібні. За його словами, вже 19 разів ікона Божої Матері допомагала подружнім парам, які довгі роки у шлюбні не могли мати дітей. Особливо отцю Арсенію запам'ятався один випадок.

— Чоловік із дружиною, — розказує він, — їздили всюди, куди їм тільки радили, за поміччю, але, на жаль, не отримували того, чого шукали. А коли у нас помолилися перед іконою, поспівалися, причастилися, відслужили молебен і попросили у Богородиці те, що хотіли, молода жінка завагітніла й народила дівчинку. Щасливий батько прийшов до нас і каже: «Отче Арсенію, ми отримали таку благодатну допомогу біля ікони

■ ДОВІДКА

У 2002-му році вперше в історії парафії тут відбувся чернечий постріг (настоятель храму о. Василій став ієромонахом Арсенієм). Тоді ж Владика Симеон оголосив про перейменування храму с. Світязь у Петропавлівський скит Низкиницького чоловічого монастиря.

Отець Арсеній біля Чудотворної ікони

у вашому храмі! Ми хочемо, щоб ви стали хрещеним батьком наших дітей, які народилися чудом завдяки молитвам до Божої Матері». Звичайно, монахи не мають права бути хресними. Хіба лише з благословення вищої духовної влади. Я отримав таке благословення — і став хрещеним батьком.

— Один чоловік із діагнозом «рак» приїздить до нас уже п'ять років і молиться перед Почаївською іконою Божої Матері, — провадить далі розповідь про зцілення отець Арсеній. — Цей страшний недуг зупинився і не прогресує. У нас нема такого дня, щоб перед іконою не служився водосвятний молебен. За рік ми просто тонни води освячуємо, люди набирають її, приймають як ліки й отримують благодатну допомогу.

Власне, тут кожна ікона має свою неповторну історію, а разом з тим духовну цінність. До прикладу, ікона святого Миколая, першим при-

стищем якої був іще дерев'яний храм. Біля неї висить срібний хрест, на якому можна побачити клеймо імператора Павла. Саме такими хрестами монарх нагороджував священників за доблесні подвиги та розвиток православної церкви.

Отець Арсеній показує на невеликий отвір в образі. Як виявилось, у роки Великої Вітчизняної одному з німецьких солдатів не сподобалась ікона, і він вистрілів у неї.

— Кара Божа не забарилась, — оповідає настоятель. — Увечері між ними сталося непорозуміння, і з необережності кривдника святині смертельно поранили.

Є у храмі частинки повіда історію образу Божої Матері «Неупиваема чаша», який храму п'ять років тому подарував чоловік, що зловживав спиртним. Від своєї недуги він хотів викуватися, проте медики не до-

Тяжко священик повіда історію образу Божої Матері «Неупиваема чаша», який храму п'ять років тому подарував чоловік, що зловживав спиртним. Від своєї недуги він хотів викуватися, проте медики не до-

помогли. Чоловік багато молився, і йому приснився сон про те, що у Світязький монастир треба принести цю ікону. Проте саме такої ніде не було, тому змушений був поїхати до Москви, щоб там її купити.

Цікавою є ікона, де Божа Матір в одній руці тримає яблуко, на іншій — младенця Ісуса. Отець Арсеній каже, що йому не вдалося відшукати назву цього образу, також ніхто не знає, як він потрапив у храм.

Слава про монастир поширюється серед віруючих — і з кожним днем відвідувачів стає все більше. Тож дев'ять років тому постало питання розширення території. Уже завершується будівництво монашого корпусу, де буде розміщено ще два православні храми. Крім того, на першому поверсі облаштовують невеликий готель для паломників, на другому й третьому — келії для монашої братії, музей, бібліотеку. Нині ж монастир налічує разом зі священниками, монахами та людьми, які тут трудяться, 15 осіб. Живуть усі центри у невеличкому будинку біля храму та в церковній хаті у селі. Щодня у храмі йдуть богослужіння: ранкове, що починається о сьомій годині, та вечірнє. Отець Арсеній каже, що рідко таке буває, коли на службі нема нікого. А влітку багато відпочивальників приходять на подвір'я храму, щоб просто сфотографуватися, адже його територія дуже мальовнича: багато квітів, зелені.

Людмила ШИШКО

Храм у селі Світязь

■ БУДЬТЕ ОБАЧНИ!

Через несправні печі сталося три пожежі

У вихідний день, 22 жовтня, на Волині сталося три пожежі, спричинені несправністю пічного опалення та порушенням правил безпеки під час експлуатації печей, повідомили в обласному управлінні МНС.

В обідню пору виникла пожежа в дачному будиночку на масиві «Світанок» міста Луцька. Перехожі помітили дим над хатинкою та повідомили рятувальникам. Бійці ПДПЧ-2 обласного центру приборкали вогонь за півгодини, тож він устиг лише знищити сім квадратних метрів стіни, пошкодити перекриття та хатні речі. Як з'ясувалося, пожежа сталася через порушення правил безпеки при влаштуванні пічного опалення.

Вечері з такої ж причини вогонь спалахнув у господарській споруді ковельчанки. А близько півночі займання сталось у літній кухні пенсіонера з с. Підманево Шацького району. Звечора чоловік затопив пічку, а пожежу помітив,

коли полум'я сягнуло даху.

В усіх випадках господарі знали чималих збитків. Рятувальники застерігають, що лиха могло б не бути, якби погорільці подбали про правила безпеки заздалегідь: відремонтували печі, почистили комини від сажі, а під час використання печей не перегрівали їх.

■ ОГЛОШЕННЯ

Продається квартира (півбудинку) в центрі Локач.

Три кімнати, велика кухня. Жила площа 60 кв.м. Подвір'я, прибудинкові будівлі. Газ підведений до будинку. Вода в будинку. Може бути під магазином. Розгляньте варіант обміну на однокімнатну в Луцьку.
Телефон: (050) 378-04-03, (050) 378-04-33.

■ Є ДОКАЗИ

Браконьєрство на Волині процвітає в кукурудзі

Під час обмолоту кукурудзяних полів волинські аграрії знаходять туші диких кабанів, яких браконьєри вбили та не знайшли або ж не встигли забрати. Про це розповів під час оперативної наради голова обласної держадміністрації Борис Клімчук.

— Є чим порадувати Міністерство агрополітики: на Волині врожай кукурудзи на зерно переважить за сто тисяч тонн. Це вперше в історії Волині маємо стільки кукурудзяного зерна. Та ще багато кукурудзи стоїть на полях, хоча це який сорт, що його можна молотити і після того, як вдарять морози. Проте обмолочують поля — і знаходять туші вбитих кабанів, а отже, браконьєрство процвітає, — зауважив Борис Петровіч. — Стріляють, не добивають, а кабани йдуть у поля та гинуть.

Губернатор звернувся до чільника волинських лісників із проханням активізувати роботу та «по повній програмі покарати браконьєрів».

Ірина КОСТЮК

■ ДЛЯ ЗРУЧНОСТІ

У київських церквах сповідатимуть по телефону

Управославних храмах столиці України в листопаді з'явиться нова послуга — сповідь по телефону. Розповісти священнику про свої гріхи зможуть люди з важкими захворюваннями або ті, хто не може вільно пересуватися. Про таку ідею розповіли у відділі соціального служіння УПЦ, пише газета «Сьогодні».

«Швидше за все, у нас буде два священники, які постійно ходитимуть із телефонами. Ці номери ми оголосим, і на них зможуть у будь-який час дзвонити люди, що бажають висповідатися», — повідомив виданню глава відділу отець Сергій Косовський.

За його словами, якщо такою послугою скористається хоча б кілька людей, яким це необхідно, то вже буде добре.

«Звичайно, ця сповідь не буде повноцінною, тому що після неї людина не зможе причаститися. І краще б тим, хто бажає висповідатися, наприклад, перед складною операцією, викликати панотця. Благо, що маємо таку можливість, і при кожній лікарні є отці, які сповідають і причащають хворих. Але в житті бувають різні ситуації...» — каже отець Сергій. За його словами, номери телефонів для сповіді будуть оголошені через кілька тижнів.

До речі, подібна послуга з'явилася й у Москві. Там на єдиному безкоштовному телефоні постійно «чергують» священники й дякони, які можуть і вислухати, і пораду дати, і допомогти у важкій життєвій ситуації.

Наші духівники говорять, що телефон для сповіді буде створений для «крайніх» ситуацій. Тим же, хто просто хоче поговорити про Бога, будуть пропонувати прийти в храм і віч-на-віч поспілкуватися зі священником.

До слова, започаткування такої послуги в церкві пояснюють ще й тим, що перший у світі телефон довіри був створений саме панотцем.